

Arrest

nr. 115 432 van 10 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 27 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die *loco* advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft op 7 augustus 2013 de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Reden(en):

Artikel 9ter - S 3. 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in S1. vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen onder vorm van een medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in de bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 06.06.2013 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 08.07.2013 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Schending artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verwerende partij stelt dat het verzoekschrift tot regularisatie van verzoekende partij onontvankelijk is omdat de ingeroepen ziekte niet zou voldoen aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Het standaard medisch getuigschrift dd. 6 juni 2013 zou geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte vertonen. (...) In artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 staat letterlijk: (...) Het gaat dus om een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven OF over een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst. In casu is het wel degelijk waar dat het leven van de verzoekende partij niet in gevaar zou zijn, maar zij riskeert wel een onmenselijke of vernederende behandeling in haar land van herkomst want een adequate behandeling voor haar behandeling is daar niet aanwezig; dit werd uitgebreid beschreven in het verzoekschrift dd. 8 juli 2013. De verwerende partij heeft haar onontvankelijkheidsbeslissing enkel gebaseerd op het 4de lid van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, met name dat de graad van ernst van de ziekte niet zou aangetoond worden. De behandelende arts stelt echter wel in het medisch certificaat van 6 juni 2013 dat de verzoekende partij langdurig dient behandeld te worden. Geregelde psychologische opvolging en toediening van medicatie zijn immers noodzakelijk. Het feit dat de verzoekende partij zo zorgvuldig dient opgevolgd te worden impliceert dan ook de graad van de ernst van de ziekte. Dit betekent dan ook dat de ziekte van de verzoekende partij ernstig genoeg is om regelmatig opgevolgd te worden en dat bijgevolg deze ziekte een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of een reëel risico van onmenselijke of vernederende behandeling aangezien er geen goede behandeling bestaat in haar land van herkomst zoals bedoeld in artikel 9ter § 1 van de wet van 15 december 1980. Omwille van bovenstaande redenen meent de verzoekende partij dat de thans bestreden beslissing in strijd is met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Daarnaast wenst verzoekende partij nog te verwijzen naar een arrest van de RvV 78 844 dd. 5 april 2012. Uw Raad besliste in dit arrest dat de DVZ dient te motiveren waarom het standaard medisch getuigschrift niet voldoet aan de wettelijke bepalingen. De loutere stelling dat niet voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, zonder verder uiteen te zetten waarom niet is voldaan aan deze voorwaarden, is geenszins voldoende om de beslissing te kunnen schragen. In het geval Uw Raad van mening zou zijn dat verwerende partij toch zou gemotiveerd hebben waarom niet is voldaan aan de wettelijke bepalingen, dan nog is de loutere uitspraak al zou 'de graad van ernst van de ziekte niet worden aangetoond' geen afdoende motivering. Ter zake kan verwezen worden naar het arrest van de RvS 221 438 dd. 21 november 2012. In dit arrest meent de RvS dat Uw Raad terecht tot de vaststelling is gekomen dat de graad van ernst van de ziekte in het standaard medisch attest stond. Het standaard medisch getuigschrift voorziet nergens in de rubriek om de ernst van de pathologie te wegen. De graad van de ernst van de aandoening moet niet ingevuld worden, maar de ernst van de aandoening moet wel worden beschreven. Hetgeen in casu wel degelijk het geval is. Bovendien aanvaardt de RvS in bovengenoemd arrest dat bepaalde ziektes of anthologieën geen stadia in hun ziektepatroon of gradaties van ernst kennen. Verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing in strijd is met de materiële motiveringsplicht en artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hoe kan verwerende partij stellen dat de aandoening van verzoekende partij niet ernstig zou zijn? De behandelende arts heeft namelijk letterlijk in het standaard medische getuigschrift gesteld dat de aandoening van verzoekende partij zonder behandeling een slechte evolutie en prognose kent en dat psychologische interventie noodzakelijk is. Als dat geen gradatie is van ernst dan weet verzoekende partij het ook niet meer. Bovendien is de bestreden beslissing een standaardmotivering en toont deze geenszins aan dat er rekening gehouden werd met de specifieke

elementen van verzoekende partij zelf. Er kan in de beslissing geen enkele materiële of formele motivering teruggevonden worden waarin zou blijken dat dit wel het geval zou zijn. Ook in die zin schendt de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.2. Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid."

Terwijl conform artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet het medisch getuigschrift dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift van de verzoekende partij de graad van ernst niet vermeldt.

De bestreden beslissing vermeldt de wettelijke bepalingen waarop zij is gesteund en tevens dat tot onontvankelijkheid dient te worden vastgesteld om reden dat de graad van ernst niet werd vermeld op het standaard medisch getuigschrift, dat een wettelijke vereiste is. Verzoekende partij kan op grond van voormelde motivering niet voorhouden dat er niet is uiteengezet om welke reden het standaard medisch getuigschrift niet zou voldoen aan de wettelijke bepalingen.

De verwijzing naar het arrest nr. 78 844 van 5 april 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet dienstig, gelet op het feit dat *in casu* de bestreden beslissing wel degelijk motiveert om welke reden het standaard medisch getuigschrift niet voldoet aan de wettelijke bepalingen.

De motieven in de bestreden beslissing zijn geen standaardmotiveringen, doch hebben betrekking op de specifieke situatie van de verzoekende partij. De motiveringsplicht houdt niet in dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het 'waarom' ervan dient te vermelden (RvS 13 december 2006, nr. 165.918).

In het voorgelegde medische getuigschrift werd slechts het volgende vermeld:

"B/ DIAGNOSE: (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend)

Cfr. A/ Med. Voorgeschiedenis

Alle gespecialiseerde verslagen zijn bijgevoegd."

Een eenvoudige lezing van het getuigschrift toont aan dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens melding wordt gemaakt van haar graad van ernst.

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoeker voorlegde, niet voldoet aan artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet: het voldeed niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, het vermeldt niet de graad van ernst van de aandoening.

Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de rest van het medisch attest, kan hij *in casu* niet worden gevolgd. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij voorhoudt, dient conform artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is.

Verzoeker maakt aldus met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaarde.

De Raad merkt evenwel op dat de verzoeker met zijn betoog op geen enkel wijze aannemelijk maakt dat het door hem voorgelegde standaard medische getuigschrift, in weerwil van het oordeel van de verweerder, wel de bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet vereiste graad van ernst van de aandoening bevat.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC